

Večernik

»JUTRA«

Leto III. (X.), štev. 132

Maribor, četrtek 13. junija 1929

Izhaja razun nedelje in praznikov vsak dan ob 16. uri
Račun pri poštnem ček. zav. v Ljubljani št. 11.409
Velja mesečno, prejemani v upravi ali po pošti 10 Din, dostavljen na dom pa 12 Din

Telefon:
Uredn. 440 Uprava 455

Uredništvo in uprava: Maribor, Aleksandrova cesta št. 13
Oglaš po tarifu
Oglaš sprejema tudi oglašni oddelček »Jutra« v Ljubljani, Prošernova ulica št. 4

Posledice ponesrečenega poleta v Ameriko

TEŽKA KRIZA V ZEPPELINOVEM KONCERNU. — ODPSTOP DOSEDA-NJEGA GENERALNEGA RAVNATELJA. — SPORI Z DR. ECKENERJEM.

BERLIN, 13. junija. Dosedanji generalni direktor Zeppelinovih tvornic, doktor ing. Solfman je nepričakovano izstopil iz akcijske družbe, kar je izzvalo v vseh tukajšnjih krogih nemalo začudenja. Kriza, ki je nastala v Zeppelinovem koncernu, je predvsem posledica ponesrečenega drugega prekooceanskega poleta, ki je končal s pristankom v Franciji, kakor tudi posledice uničujoče sodebe, ki jo je podal Mussolini o nemožnosti uspešnega uporabljanja Zeppelinov v prometne svrhe. Inž. Solfman, zvesti sodelavec pokojnega grofa Zeppelina in nečak veleindustrijalca Berga, je prišel vrh tega zadnje čase ponovno v ostro nasprotje z dr. Eckenerjem, ki je ne samo vztrajal, da se mora izvršiti drugi polet preko Atlantskega morja, temveč je nameraval izvesti tudi polet okrog sveta z »Grofom Zeppelinom«. Hearstov časopisni koncern je ponudil dr. Eckenerju za prevzem monopola za poročila za Ameriko o poletu okrog sveta 90.000 dolarjev, japon-

sko časopisje pa mu je v iste svrhe ponudilo 20.000 dolarjev za monopoliziranje poročil na zračni progi Friedrichshafen—Tokio—Kalifornija. Dr. Solfman se je čutil vrh tega užaljenega, da je bil izvoljen za predsednika delniške družbe Zeppelinovih tvornic dr. Eckener ne pa on, kakor je pričakoval.

BERLIN, 13. junija. »Grof Zeppelin« poleti prihodnje leto na Severni tečaj. Polet se bo pričel na skrajnem severu Norveške, kjer bo vse pripravljeno za pristajanje. Tudi na ameriški strani bo zgrajena posebna zrakoplovna lopa zanj. Glavna naloga polarnega poleta »Grofa Zeppelina« je to, da ugotovi meje Severnega ledenega morja, ter da preišče Leninovo zemljo, ki jo pred vojno odkrila neka ruska ekspedicija in o kateri je Nobile zatrdil, da je ni mogel najti. Nato bo Zeppelin fotografiral vso obalo Sibirije in poskušal ugotoviti, ali je mogoče, da bi zrakoplovi pristajali v arktičnih krajih.

Grof Bethlen v Parizu

PARIZ, 13. junija. Predsednik francoske republike Doumergue je sprejel danes dopolne madžarskega ministrskega predsednika grofa Bethlena v daljši avdijenci.

Čosulicheve denarne težkoče

DUNAJ, 13. junija. Po poročilih iz Trsta je zašel znani Čosulichev koncern v resne plačilne težkoče, ki so posledica prevzema močno deficitnega Lloyd Triestina kakor tudi istočasnega povišanja akcijskega kapitala. Koncern je zgradil dalje zadnja leta celo vrsto novih luksuznih parnikov, ki pa se niso obnesli. Vožnja je bila namreč mnogo predraga in se je le malokdó vozil s temi parniki. Akcije Čosulichevega koncerna so padle na denarnem trgu od 210 na 100 lir, kar je izzvalo v vseh pomorskih krogih pravcato paniko.

Stanje angleškega kralja

LONDON, 13. junija. Zdravstveno stanje angleškega kralja Jurija je zelo dobro. Kralj ima zopet dober tek in je pričakovati, da bo mogel že v najkrajšem času zopet prevzeti vladarske posle.

Francija in uprašanje izpraznitve Porenja

LONDON, 13. junija. »Daily Telegraph« poroča iz Pariza, da bo francoska vlada šele po povratku zunanjega ministra Brianda iz Madrida zavzela svoje stališče napram Youngovemu načrtu. Načrt študira sedaj mi-

nistrski predsednik Poincaré, ki bo imenom francoske vlade stavil še vrsto pogojev, ki jih bo treba sprejeti brezpogojno, predno bo mogoče pristopiti k izpraznitvi Porenja. Kar se tiče saarskega vprašanja, pa je francoska vlada naziranja, da gre glede na saarsko ozemlje za vprašanje, ki ni z izpraznitvijo Porenja v nobeni vzročni zvezi in se mora torej vršiti popolnoma ločeno.

Eksplozija zakopanih bomb

LUBLIN, 13. junija. V torek je prejela tukajšnja policija anonimno obvestilo, da se nahaja na nekem kraju v bližini mesta zakopan zabojski tajni dokumenti. Policija je odšla takoj na naznačeni kraj in je v resnici našla zakopani zabojski. Ko pa ga je odpirala, je nastala eksplozija, ki je na mestu raztrgala vse tri navzoče policijske uradnike. V zabojski so bile namreč bombe, ki so pri nasilnem odpiranju eksplodirale.

Nenavadna letalska nesreča

NEW JERSEY, 13. junija. Včeraj popoldne je padlo neko potniško letalo s tremi potniki na streho vile vladnega guvernerja, jo prebilo, predrla potem tudi prvo nadstropje in padlo končno v guvernerjevo spalnico, kjer pa k sreči ni bilo nikogar. Pilot in dva potniki sta dobila pri tej nesreči zelo težke poškodbe.

Gotovo je gotovo.

»Jože«, je vprašal učitelj, »zakaj moramo biti vedno prijazni napram siromakom?«

»Ker danes nikdar ni mogoče vedeti, kako hitro lahko postaneš bogat!«

miru v sred. Evropi, da Društvo narodov poseže vmes in da se madžarskim državnikom dopove, kaj je Madžarska kot članica Društva narodov dolžna splošnemu svetovnemu miru in kako krivične so njene pretenzije po vzpostavitvi madžarske države v mejah predvojne Ogrske.

Smrtna kosa.

Danes zjutraj je preminul v Framu industrialec g. Ivan Böh m, odlogetni zaslužni načelnik zadruge mlinarjev in žagarjev za mariborsko okolico v Framu. Pogreb pokojnika se bo vršil v soboto, 15. t. m. ob 16. uri iz hiše žalosti v Framu. Blag mu spomin, žalajočim pa naše iskreno sožalje!

Zdravniške pomoči

je iskalo v letošnjem letu od 1. januarja do 10. junija v Splošni bolnici 3339 oseb.

Na mariborskem mestnem fizikatu se v soboto 15. t. m. ne bo sprejemalo strank radi čiščenja uradnih prostorov.

Konj se je splašil

včeraj popoldne pred »Črnim orionom« hlapcu Urbanu Č. Nenadoma je zdiral in se vzpenjal kvišku, pri čemer je zlomil oje. Le krepkim rokam odločnega hlapca in sodelovanju stražnika se je zahvaliti, da splašena žival ni povzročila nobene škode, niti nesreče.

Pobegniti je

dne 11. t. m. 14-letni fotografski vajenec, France Verke od svojega delodajalca. Ker ga je gospodar radi neke nerednosti oštel, je deček zapustil delavnico in se ni vrnil niti na delo, niti k starišem. O mlademu begunu so bile obveščene vse stražnice in orožniške postaje.

Opijenjena branjarja.

V minuli noči so neznan storilec vlomili v branjarjo Josipine Bonča na Tržaški cesti št. 45. Vlomilci so pokradli 5 kg klobas, 1 salamo, 200 komadov ekstraktnih penečih bonbonov za limonado in za 150 Din drobiža. Branjevka je oškodovana za 350 Din. Neznan storilec so skozi odprto straniščno okno prišli na hodnik in vlomili okno branjarije. Stanovalci so v noči sicer opazili v branjariji luč, mislili pa so, da ima gospodinja kak nujen opravek. Polcija je odposlala takoj po dogodku na lice mesta svojega daktiloskopa, ki je zbral dokaj važnih odtisov in je pričakovati, da storilec ne bo do ušli roki pravice in zasluženi kazni.

Strašen ropot

povzročajo stroji kartonažne tovarne Benčina in drug v Mlinski ulici. Obratovanje pričenja v poletnih dneh že ob 5. zjutraj, tako da so stanovalci v bližini znatno prikrajšani za počitek in mir v zgodnjih jutranjih urah. Tovarniška podjetja sredi mesta bi si pač lahko obzirnije uredila delovni čas.

Manjše tatvine.

Karolu Bidefeldu so v Orožnovi ulici z vrta pokradli 20 glav salate. Ljubitelji zelenjave in vrtni tatovi so torej že na delu, čeprav jim vrtovi zaenkrat razen salate ne nudijo ničesar. — Administrativnemu kapetanu Jovanu Civriču je neznan uzmovič izmaknil v stanovanju v kasarni Vojvode Mišiča srebrno uro znamke »Anker«. Pred nakupom se svari.

Smola mariborskih »Kozamurnikov«.

Kdo bi si mislil, da imamo tudi v Mariboru »Kozamurnike«. Včeraj sta se dva srečala blizu Pesnice: Na usodnem ovinku je prišlo do neizogibnega karambola, ki je imel poleg materialne škode zelo tragikomičen zaključek. Oba akterja te dogodivščine sta se takoj »dogovorila« na boks in rokoborbo. Ker je med razračunavanjem padlo tudi nekaj protipredpisnih zausnic, bosta oba »Kozamurnika« vso zadevo končno veljavno razčistila pred obličjem svete Pravice. Dogodek vzbuja v mestu precejšno veselost. Vse pa blagruje dobrohotno usodo, ki je oba junaka ohranila kolikortoliko nepoškodovana. —

Madžarska gentry,

plemenitaška klika, ki vodi danes na Madžarskem vso notranjo in zunanjo politiko, je svetovno znana po svoji megalomanski oholosti. Pa ne, da bi mogli biti ti madžarski grofi in baroni, ki vedrijo in oblačijo v ozračju madžarske države, ponosni na kakšne svoje izredne umstvene sposobnosti! Ne vidimo med njimi niti ene nadpovprečne glave, pač pa v vseh silno mnogo domišljavosti. Zato se tudi ti oficijelni predstavniki madžarske države obnašajo, kakor da je to država z najmanj 50 milijoni duš, in vsa Evropa bi se morala tresti pred njimi.

Nedavno smo na podlagi konkretnih podatkov osvetlili, kakšno je pravo ozadje takozvanega optantskega spora: nič drugega kot osebni materialni interesi par stotin madžarskih magnatov. Madžarski narod pa mora molčati in res tudi molči. Isti razlogi, kakor v borbi proti agrarni reformi, vodijo madžarsko gentry tudi v njeni revizionistični politiki: dobiti nazaj vse one pokrajine, kjer imajo madžarski plemiči svoja veleposestva. Da so med temi takozvanimi plemiči tudi takšni kakor Windischgrätz, falziifikatorji tujega denarja, to madžarskih grofov in baronov prav nič ne ženira. Nasprotno se zdi, da so na takšne eksemplare celo ponosni.

Ako imamo vse to pred očmi, nas ne more prav nič začuditi odgovor, ki ga je dal madžarski minister za zunanje zadeve na protestne note držav Male antante proti govoru madžarskega ministrskega predsednika Bethlena, ki je na neki slavnosti ponovno povdaril madžarsko zahtevo, da se vrnejo Madžarski vse zemlje, ki so odrgane od nekdanje ogrske države. To — pravi madžarski minister ironično — ni nič novega, to je program madžarske vlade, to je staro mišljenje madžarskih državnikov o položaju madžarske države izza trianonske pogodbe. On — gospod madžarski minister — se čudi, kako je mogoče proti nečemu, kar je tako samo ob sebi razumljivo, protestirati.

Odgovor madžarskega oficijelnega predstavnika pomeni najdrznejše izzivanje ne le držav Male antante, ampak vseh onih držav, ki so delale mirovne pogodbe in ki so danes glavne činiteljice v Društvu narodov. Rumunski tisk pravilno z največjo odločnostjo postopa proti načinu madžarske politike napram ostalim državam Evrope ter povdarja, da se ne sme dopustiti iredentistična propaganda na Madžarskem, ki mora v svojih posledicah voditi do sporov in spopadov med Madžarsko in državami Male antante in ki torej ogroža ravnotežje in mir v srednji Evropi. Isto stališče z vso odločnostjo zastopa češkoslovaško časopisje.

Ako so nekoč imenovali Balkan kotel, v katerem stalno vre, je ta kotel danes Madžarska, ki s svojimi akcijami, podprtimi včasih od lorda Rother-

Vitanjski Kras

NEPOZNANE LEPOTE NAŠE ZEMLJE. — SOTESKA HUDINJE. — BASALIŠČE IN STENICA.

Velikanski masiv našega zelenega Pohorja nam zakriva pogled proti jugu in odvrta naše oči od vzhoda, zakriva nam s svojim veličastjem druge lepote, zato jih ne vidimo in jih ne poznamo. Krasoto in tiho idiličnost Kozjaka je bilo treba spričo tega šele odkriti, a vsa prizadevanja redkih ljubiteljev tega obmejnega pohorja, da bi obrnili nanj pozornost širših krogov, so ostala več ali manj še do danes brez pravega uspeha. Naša slovenska zemlja ima nebroj lepote, a mnoge med njimi so še vse preveč skrite in nepoznane. Koliko je prelepih, idiličnih in romantičnih predelov, ki še niso odkriti, ki še čakajo dneva, ko se bomo zanimali tudi zanje. Med te predele spada brez dvoma tudi prelepa okolica tihega in samotnega trga Vitanje, ki je po svojem značaju in strukturi terena naša prava posebnost in znamenitost, saj očituje vse znake pravega kraškega ozemlja.

Med tem ko so temelji Pohorja in Kozjaka iz granita in prevladuje v Slovenških gorah in v nekaterih drugih predelih naše oblasti lapor, je južna okolica Vitanja vsa iz apnenca in obrazovana tako, da jo lahko nazovemo Vitanjski Kras. Najvišji točki tega ozemlja sta Basališče s 1273 m in Stenica s 1092 m, med obema pa si je izdolbla svojo globoko strugo reka Hudinja, ki se vije od trga Vitanje do grada Socka po eni najbolj romantičnih sotesk naše domovine. Ta soteska je skoraj v vsej svoji dolžini tako ozka, da je našla v njej prostora samo reka, dočim je bilo treba prostor za cesto Vitanje—Celje pridobiti na mnogih mestih umetno, bodisi z visokimi škarpami, bodisi z izklesanjem poti v živo skalo. Na nekaterih mestih visi tu skalovje nad cesto in nad reko, ali pa se dvigajo proti nebu skoraj navpično do 500 in celo več metrov visoki stožčasti hribi, ogromni, deloma z gozdom porasli, deloma goli skladi belega apnenca.

Vsi ti visoki vrhovi so kraškega značaja, brez vode, ki se zbira v notranjosti, v votlinah, da privre potem v nižjih legah na dan v obliki potokov. Nekateri teh močnih izvirkov so prekrasni, posebno zanimiv pa je med njimi izvirek potoka v bližini Fužin, ki priteče na dan komaj 20 do 30 m od struge reke Hudinje, v katero se izteka. Izvirek se nahaja pod visoko navpično steno v gozdu in

Kadar posije v votlino, do vrha napolnjeno s kristalno čisto vodo, solnce, tvori odbijajoči se solnčni žarki pojav, ki opominja na znamenite »modre jame« na Kapri in na Biševu v Dalmaciji. Romantičnost in lepoto tega izvirka pa povečujejo še čisto temne jamske postrvi, ki se prihajajo solnčit iz neznane notranjosti kristalnih globin.

Nič manj ni zanimiva sama reka Hudinja s svojimi nešteti slapovi in jezovi, ki pa so, žal, izrabljeni skoraj vsi za pogon žag, ki se vrstijo druga za drugo in tvorijo glavni ali celo edini dohodek tamkajšnjega prebivalstva. Najveličastnejši kotichek struge reke Hudinje pa je slap pod fužinsko žago, kjer se je pred tisočletji odtrgala na pobočju ogromna skala, padla v strugo in jo pokrila, tako da teče sedaj reka pod njo kakor po predoru. Kako ogromna je ta skala pa dokazuje to, da rastejo na njej velika gozdna drevesa, borovci, smreke in bukve.

Vrhova Basališče 1279 m in Stenica s 1092 m sta na vsem ozemlju med Pohorjem in Savinjsko dolino najvišji točki, s prekrasnim razgledom na vse strani. Z vrhov teh dveh grebenov je mogoče pregledati vse vzhodne predele mariborske oblasti do Madžarske in Hrvaške, vse ozemlje do Pohorja in Koroške ter Savinjsko dolino in še daleč tja čez do Kamniških planin, Triglava itd. Dasiravno pa je vse to ozemlje kraškega značaja, je po pretežni večini obraslo z gozdovi, večinoma z bukvami, ki so nekatere po 100, 150 in še več let stare in je zato dostop prijeten in osvežujoč tudi v vročih poletnih dneh. Vmes se pa najdejo tu in tam goličave pristnega Krasa z razjednim skalovjem, ki priča, da se nahajajo v notranjosti zemlje velike podzemne jame s kapniki, za katere se pa do danes še nihče ni brigal.

Tako je ozemlje Vitanjskega krasa, edino kraško ozemlje v naši oblasti, zato bi brez dvoma zaslužilo, da bi se naši planinci pričeli zanimati za ta naš prelestni kotichek domače zemlje, da bi ga preiskali in ga nam odkrili. Veliko bi pa k temu pripomoglo tudi to, da bi se v Vitanju osnovala podružnica SPD, katere danes še žal ni, kar je obenem tudi glavni vzrok, da so vse te lepote Vitanjskega krasa ostale neznane.

Koncert „Celjskega pevskega društva“ v Celju

Preteklo soboto je proslavilo CPD 35-letnico svojega obstoja z vokalnim koncertom. 43 članov broječi mešan zbor je vodil društveni pevovodja g. Pec-Šegula. Izbira skladb za prvi del sporeda, po večini težjega in deloma tudi modernejšega značaja, je bila prav posrečena. Dasiravno so nekatere skladbe zahtevale obilo truda, je bil zbor vendar vsem popolnoma dorasel. V prav težkih kompozicijah, kakor so Lajovčev »Medved z medom« ter Adamičevi »Molitev pastirčkov« in »Moravska narodna«, je obvladoval zbor v kljub harmonskim težkočam vseskozi čisto intonacijo ter popolno ritmično sigurnost. Nekoliko lažja, a zeld posrečena, ljubka in hvaležna skladba so dr. Schwabovi »Zvonovi«, kjer najdeta zbor in dirigent obilo prilike, da pokažeta svoje predavalne sposobnosti. Viharjen aplavz ni bil namenjen samo izvajalcem, marveč tudi navzočemu skladatelju.

Ženski zbor, glasovno jačji in boljši, je odpel Adamičovo »Ave Marijo« ter Mokranjčovo »Bolno čedo« s tako globoko čuvstvenostjo in milino, da nam je bilo žal, da ni bilo več sličnih ženskih zborov na sporedu.

V »Bolnem čedu« in v mešanem zboru Krsteva »Što mi ne dohodžaš« je pela sopran-solo gđ. Zinka Lovrečeva, ki razpolaga z odličnim glasovnim materialom ter je posebno v drugi skladbi s svojim simpatičnim in v vseh legah neprisljano donečim glasom ogrela vso dvorano. Vpričo izredno težkega parta pa je treba še posebej povdariti njeno absolutno čisto intonacijo in vzorno predavanje. Želeli bi o slišati tudi na drugih nastopih odrili.

Zbor se je v Krstevovi (bolgarski) pesmi in Adamičevi »Moravski narodni« popolnoma razvil. Od točke do točke stopnjevana sigurnost in moč dosegla tu višek ter je povzdignila izvajalce na stopnjo pravega umetniškega ustvarjanja. V sled tega pa je prišel tudi dober material zboru, ki ima senčno stran edine v tenorih, v polni meri do veljave.

Drugi del sporeda je bil sestavljen iz lahkih, ponekod morda celo prelahkih narodnih pesmi. Ugajale so zlasti ruska narodna »Gospodinja«, Devova »Pojdem u rute« in Pavčičeva, »Kaj je tebi, dekle moje«. Na koncu je zbor odpel še tri preleške narodne s spremljevanjem harmonike, na katero je godel tehnično brezhibno, v popolnem skladu z zborom in v pravem preleškem duhu g. Ciril Rakvaša. Obilen aplavz pa je bil namenjen bolj kurioznosti nego skladbam, kajti harmonike ne vidimo zlepa v koncertni dvorani. Skladbe so primerne pač za manjše podeželske prireditve, na koncertni odpr pa ne spadajo!

Vzoren zborov nastop je najboljši izpričevalo za njegovega vodjo, g. Šegula. Prirojen talent, temeljita muzikalna obrazba in jak temperament ga v polni meri usposablja za prvovrstnega zborovodjo. Partiture obvlada na pamet, zato je kontakt med njim in zborom vedno popoln in izvajanje temu primerno precizno. Ako pa še pomislimo, da lahko gledamo in kritiziramo izvajalce, redkokedaj pa vemo, preko kakšnih ovir je korakal zbor do svojega nastopa, moramo še podčrtati energijo in vztrajnost gosp. Šegule: v kljub kratki dobi, odkar vodi zbor, je priredil že tretji, prav lepi koncert.

Publika, ki je v lepem številu napoletila dvorano, je z navdušenim odobravanjem izrazila, da zna ceniti vrline zboru

Mariborski in dnevni drobiž

Iz Krčevinskega kota

Na periferiji mesta leži naš mestni park, znan širom države po svoji lepoti. In to po vsej pravici! Ni sicer v njem vse tako, kakor bi moralo biti, vendar se vidi, da so čuvarji mestnih nasadov možje na svojem mestu. Kakor znano, se mestni vrt takorekoč zlija v romantično okolico z griči, gozdčiči in livadami. Potemtakem spadajo ti divni gaji, ki baš v sedanjem letnem času kažejo ves svoj bohotni čar, v naravno zvezo z mestom. Žal pa se merodajni krogi vse premalo brigajo za več kot upravičene težnje ondotnih prebivalcev.

Pri Treh ribnikih. Gotovo najdivnejši, najromantičnejši kot naše periferije. Sestavni del parka. A ravno tu v okolici znamenitih in slovitih Treh ribnikov marsikaj ni v redu. Šetalcu vidijo po sicer zložni, ali malomarno oskrbovani cesti, da ni ograje ob globokih jarkih. Živokrvna deca je v stalni nevarnosti, da se ponesreči. Zgodilo se je že več slučajev, da so tudi odrasli zdrknili v nezavarovane jarke, v katere so začeli odlagati sipino starih podrtih stavb. Za dolgo projektirano kanalizacijo občestnih jarkov se nikdo ne zmeni. Tako prispeje do zelo okusno zamišljenega paviljona ob ribniku, ki površnega opazovalca naravnost zadivi.

Oj, ta paviljon! Fasada mu razpada, omet odletava in ne bo dolgo, da bo ta v rimskem slogu sezidani paviljon podoben starorimski izkopanini iz Pompejev... Velika železna vrata pred vhomom na teraso so neznani nepridipravi sneli in vrgli v ribnik... Zločinski tipi so nedavno pobrali tudi medene kljuge in razbili umetniško izdelane šipe na vseh 7 kabinskih vratih.

Poglejmo si ta kraj še ponoči! — Že nekaj let sém je projektirana napeljava električnega toka v ta idiličen kot, a še danes nimajo tod luči, katere napeljava je bil svojčas preračunjena na borih 7.000 Din, za katero svoto pa so dali kritje že svojčas — prizadeti posestniki sami. Ponoči se je v tem kotu že zgodilo nebroj nerodnosti. Grajski gozdiček je znan, da je zatočišče ponočnih ptic. Nedavno se je ravno tu izvršil napad, zaščiten po — temi... In ta slučaj ni osamljen. Lanskoletna racija ze temnimi tipi je privedla do prav »razveseljivih« uspehov. Baš tu so jih prijeli. In tudi sedaj se klatijo tod sumljivi tipi obojega spola in mestna policija je brez moči; kajti njen rajon sega samo do mesne meje — brez ozira na to, da je ribnik mestna last oz. katastralna lastnina mestne občine Maribor, ozemlje okrog ribnika pa spada v območje občine krčevinske. Sedaj nastanejo seveda vprašanja: Kdo naj ogradi ribnik, kdo naj kanalizira občestni jarek, v katerega se izteka voda iz ribnika, kdo naj vrši varnostno službo? Policija se brani, orožniki pa imajo prevelike rajone. Potrebno je vsekakor, da se ta vprašanja rešijo čimprej sporazumno med obema občinama in da se odpravijo ti nedostatki, ki nikakor niso priporočilo za ta lepi kot.

Tudi stoletnica.

Ako potuješ iz Velenja v Slovenjgradec (iz Šaleške v Mislinjsko dolino), se ustaviš ob znameniti Hudi luknji. Tam boš videl na spomeniku napis, ki ti pove, da je bila l. 1829, torej pred 100 leti, dograjena lepa cesta, po kateri hodiš, in ki veže gospodarsko obe lepi dolini. Dobro bi bilo, ako bi se na primeren način (ne s kako pompozno veselico!) proslavilo ta stoletni jubilej!

Trojčki v sedmem mesecu.

V mestni bolnišnici v Koprivnici na Hrvaškem je rudarjeva žena Jelena Živkovič iz Rasinje v sedmem mesecu nosečnosti povila zdrave trojčke moškega spola. Slučaj je vzbudil v bolnici veliko senzacijo, ker se kaj takega še ni pripetilo tamkaj, odkar obstoji bolnica. Meščani so siromašno mater in ženo ubogega rudarja bogato obdarovali, da ji vsaj nekoliko olajšajo skrbi. —

V tvornici je omedlela.

37 letna Angela Primožič, nastavljealka tvrdke Hutter & drug v Melju. — Rešilni oddelek ji je nudil prvo pomoč. Ob tej priliki je tvrdka darovala agilnemu rešilnemu oddelku svoto 100 Din.

Avtomobilska nezgoda na Tržaški cesti.
Včeraj je na Tržaški cesti zapeljal v osebni avto lekarnarja Vladoviča neki kolesar. Učinek je bil dokaj čuden. Kolo se je popolnoma polgnilo, a kolesar je odletel nepoškodovan.

Resnična zgodba.

Maribor je imel pred leti priljubljenega berača S., ki je sleherni petek gostoval pri gostoljubnih rodbinah. Mariborčani so ga podpirali in lajšali njegovo beraško življenje. Nekega petka pa je zopet prišel k gospe, ki je v znatno večji meri izkazovala naklonjenost do berača, kakor druge dobrosrčne dame. Poleg dobrih grizljajev in kupčka drobiža, mu je gospa ponudila tudi merico okrepujočega žganja. Z veliko hvaležnostjo je berač z enim požirkom izpraznil čašo in med zahvaljevanjem odšel skozi vrata. Ko se je dobra gospodinja vrnila v shrambo, je opazila, da je beraču mesto žganja ponudila devetdesetprocentni denaturirani alkohol. Prestrašila se je, da je trepetala po vsem telesu, vest pa ji še dolgo ni dala miru. Že se je videla pred porotniki, med zločinci in morilci. Teden je počasi mineval in prihodnji petek je v hodniku pozvonilo ob običajni uri. Hitela je odpirat in res, pred vrati je ponižno stal berač S. »Kaj! Vi še živite?« — je vprašala. Berač pa se je dobrodušno smehljaj. Tokrat radodarnost gospe ni poznala meja. Obsula je berača z darovi, da je bila vreča pretesna. Končno mu je obljubila še merico žganja, berač pa je ponižno, toda s pritaenim navdušenjem pripomnil: »Pa prosim milostljiva, tistega kakor zadnjič!«

Hoče.

Sokolsko društvo v Hočah priredi v nedeljo 16. t. m. veliko vrtno veselico v gostilni Frangež v Hočah z začetkom ob 3. popoldne. Za imenitno zabavo je preskrbljeno s kegljanjem za dobitke, z drčo, s šaljivimi prizori na odru, s prvovrstno godbo iz Maribora itd. Razum običajnih zvez z vlaki in avtobusi, bo vozil še poseben avto iz mesta in nazaj.

Zahvala.

Ob priliki proslave materinskega dne izrekamo najprisrčnejšo zahvalo gđ. pisateljici Ljudmili Poljančevi in g. skladatelju Vasiliju Mirku za mladinsko muzikalno dramatsko delo »Mati« ki sta ga posvetila počaščenju materinskega praznika. Nadalje se zahvaljujemo ravnotejstvom obeh deklinskih meščanskih šol in IV. deklinske ljudske šole za uprizoritev igre, prav posebno pa še cenjenim gđ. strokovnim učiteljicam Minki Zacherlovi, Staši Poljančevi, Jospini Černetovi in Antoniji Fabjanovi za velik trud in izredno požrtvovalnost, s katero so tako eksaktno uvežbale deklamacijske, glasbene in deloma tudi rajalne nastope, g. Siegejevi pa za uvežbanje plesnih točk. Gđ. Štefki Fratnikovi se zahvaljujemo za ljubki nastop v glavni vlogi matere, g. prof. Mirku in gđ. Minki Zacherlovi pa še posebej za požrtvovalno spremljanje na glasovirju in harmoniju. Končno pa še bodi izrečena zahvala nastopajoči mladini in njihovim starišem. Poleg lepega moralnega uspeha bodi vsem v zadoščanje, da so s svojim trudom doprinesli k novo ustanovljeni ferijalni koloniji na Pohorju.

Pri zapeki.

krvnem prenapolnjenju trebuha, kongestijah, bolečinah kolknih živcev, bolečinah v boku, zasoplenosti, hudem srčnem utripanju, migreni, šumenju v ušesih, omotici, pobotosti, povzročiti naravna »Franc Jožefova« grenčica izdatno izpraznenje črevesa in osvoboditev od občutkov tesnobe. Mnogi zdravniki uporabljajo Franc Jožefovo vodo tudi pri nadlogah klimakterijalne dobe z največjim spehom. Dobi se v vseh lekarnah, drogerijah in spec. trgovinah. 2098

in dirigenta. Med odmorom je društveni predsednik, g. prof. Fink poklonil dirigentu laborov venec, povdaril v vznešnih besedah tudi zborov« zasluge ter ju

s tem javnim priznanjem vzpodbudil k nadaljnemu umetniškemu delovanju.

Švalek.

**ZVEČER za
namakanje
Schichtova
ŽENSKA HVALA**

**ZJUTRAJ za
izkuhavanje
Schichtovo
TERPENTINOVNO MILO**

pa je pranje gotovo!

Morje — izvor življenja

V delavnico sem Tvojo zrl
In videl vedno sem vrtenje
Prelivajoče se življenje
Prerojevanje, prenovljanje,
Iz bitja v bitje presnovljanje.
S. Gregorčič.

Priroda je tajnost vseh tajnosti; v težkih mukah in srečnih naključjih jo človeštvo odkriva in sebi podreja. Z bliskovito naglico prenašajo danes zračni valovi njegove misli okoli zemlje, težki aeroplani režejo zračne sfere ter gledajo mater zemljo z desetkilometerske višine. Kako daleč bo še prodrli človeški razum? Ali je še daleč do tega, da bo človek montiral perpetuum mobile?

Dolga tisočletja so klicali preroki, očaki, filozofi Adama, da jim pove, odkod je. Njih klic je bil kakor glas vpijočega v puščavi. Iskali so ga v raju, podobnem Indiji Koromandiji. »Adam kje si?« Adam se je skrtil svojim otrokom in ni hotel povedati, odkod je. Klicali so ga na morju, na zemlji rotili nebo po cerkvah in templjih, da se razodene. A zaman!

Dvajseto stoletje, stoletje napredka in izumov je priklicalo tudi Adama. Priklical ga je učenjak v svojem tihem biološkem laboratoriju.

Človeka naše dobe, v lakastih šimljevih, svili in zlatu moti, če mu znanost pove, da je zibelka njegovega življenja morje. In vendar je res; celo v nas samih nosimo še nekoliko morja, ki nam kipi in valovi po telesu, po naših žilah privodnicah in odvodnicah.

Sorodnost naše krvi z morsko vodo nam pokažejo raziskovanja glede njenih glavnih sestavin: 100 g krvne soli vsebuje 80 g natrija, 4 g kalcija, 4 g kalija in 2 g magnezija.

100 g soli v morski vodi vsebuje 78 g natrija, 4 g kalcija, 2 g kalija in 15 g magnezija.

Zoologi, ki si v svojih akvarijih delajo umetno morsko vodo, so bili iznenadeni, ko so spoznali, da je morska voda kri, in kri morska voda. Odvzeli so človeku kri in spustili vanjo morskega kornjička; prav dobro se je počutil v njej. Tako je praksa potrdila teorijo in dokazala dejstvo, da se je življenje pričelo razvijati v morju, ter se je šele tekom številnih dob razvoja preselilo na suho zemljo.

Naša kri je morska voda, ki si jo je vzela pražival s seboj iz pramorja na suho zemljo. V morju plavajoč se je pražival napajala z morsko vodo, iz morja si je prisvojila soli, ter z njimi napolnila svoje žile kakor ji je veleval zakon ozmoze. Naša kri nam je spomin na pradavino, ko je preko naših kontinentov še valovilo morje, ko so prve morske živali pogledale iznad morske gladine ter se uprle s plavutmi ob blatno dno s težnjo, da se preselijo na suho zemljo.

Pojdimo na obrežje morja! Poiščimo globel napolnjeno z morsko vodo, spustimo vanjo nekaj neoplojenih jajčec morskega ježeka. Če jih prepustimo usodi, poginejo. Bodimo rešitelji in obudimo življenje! Če jih potopimo za trenotek v umetno ojačeno morsko vodo, katere ozmotačni pritisk je podvojen in jih takoj spet prenesemo v navadno morsko vodo, se začno jajčeca razvijati, kakor bi jih bilo oplodilo očetovo seme; zrastejo

ličinke. Ako se morski vodi pridá natrij, se poedine ličinke podvoje, ako se ji natrij odvzame, se sklopijo jajčeca v brezoblični skupek celic. Sedaj odvezamo vodi, v kateri plavajo ličinke, magnezij; pri priči ličinke ohrome. Ako vodi odtegnemo kalcij (apnenec), razpadejo ličinke v posamezne stanice, ki se nesmotreno love po vodi. Ako vodi odtegnemo četrto sol, kalij, tedaj se ličinke razpolove; vsaka polovica zraste v novo, a za polovico manjšo, pritlikano živalico. Dodan kalij pa povzroči, da se ličinke sprimejo in zrastejo v večje eksemplarje.

Ali ne zveni vse to neverjetno? Mrtvo obujeno, živo otrplo, ustvarjajo se pritlikavci in velikani. Tudi ti poizkusi dokazujejo, da se bližamo onemu velikemu trenutku, ko bo človek zaklical: »Bodi življenje« in pred njim se bo zgibala mrtva snov. — Iz Dr. F. Kahn: Das Leben des Menschen.

Potujoča katastrofa

Ogromni roji potujočih kobilic, gosti kot oblaki dima v vojnih časih, so uničili pet odstotkov žetve bombaža v sovjetski Rusiji. Mrčes je izpremenila na tisoče hektarjev cvetočih bombaževih polj na potu skozi provinco v Tibet v pravcate puščave. Promet na transkaspiski progji je ustavljen. Tračnice so namreč radi kobilic, ki so jih zmastila kolesa, tako opolzka, da lokomotive ne pridejo naprej. Vsi moški in ženske v prizadetih pokrajinah so mobilizirane za pobijanje te velike nadloge. Vsi na dopustu se nahajajoči uradniki so bili poklicani zopet v službo in odpovedane so vse državne in mestne prireditve ter zabave. Uradi so zapuščeni, ker so bile poslane celo pisarniške moči v boj proti kobilicam. Čela vrsta vojaških letal spušča v kobilične roje iz višav arzenov plin. Dosedaj so uničili sicer že na milijarde kobilic, toda njihove mase so še vedno tako goste kakor poprej. Direktna in indirektna škoda, ki so jo povzročile kobilice, se ceni na 50 milijonov rubljev.

Zapuščina maršala Neyja na dražbi

Potomec slavnega francoskega maršala Neyja, enega največjih vojskovodij Napoleonove dobe, ki je bil dne 7. decembra 1815 potem ustreljen, ima dragoceno zbirko pohištva in umetnin iz napoleonske dobe, ki bo v kratkem prodana na javni dražbi. Največjo vrednost ima vsekakor takozvana »maršalska miza«, na kateri je slika Napoleona kakor tudi portreti vseh tedanjih francoskih maršalov. Prodana bo dalje tudi spalnica slavnega igralca Talme.

V trgovini z umetninami.

Trgovec z umetninami: »Neki Američanec mi je ponudil za to sliko 100.000 dolarjev.

Stranka: »Jaz pa ne bi dal več zanj kot 100 dolarjev!«

Trgovec: »No, pa jo vzemite za to ceno. Saj vendar ne gre, da bi šla vsa naša mojstrska dela v Ameriko.«

Sport

Tekmovanje s čolnički.

Ob priliki proslave desetletnega jubileja ISSK Maribora v dneh 28., 29. in 30. t. m. se bodo vršila na Dravi tudi originalna tekmovanja v čolničkih. Start bo na Felberjevem otoku, cilj pa pri državnem mostu. V nizu ostalih sportnih prireditev: nogometnih, hazenskih, teniških in lahkootletskih, bo tekmovanje v lahkih sandolinah vzbujalo veliko zanimanje. Prijave sprejema do 27. t. m. trgovina Sport Roglič na Grajskem trgu. Tekmovali bodo posamezniki: dame in gospodje, dvojice: dam in gospodov ter mešani pari.

Senzacionalni teniški turnir Hašk:Rapid

Za teniški turnir za drž. medklubske prvenstvo, ki se bo vršil v nedeljo 16. t. m. v Mariboru, je »Hašk« - nominiral sledeče odlične igralce: Schäfer, brata Friedrich, Kukuljevič, Malančec, Krnić; od dam pa Blaškovičev, Buzinovo in Nemirovsko. Rapid je nominiral sledeče igralce: Hitzl, Leyrer, Holzinger, dr. Blanke, od dam pa Hitzlovo in Krausovo. Nedeljski teniški turnir bo za Maribor vsekakor prvovrstna sportna in družabna senzacija. Vstopnice bodo veljale ves dan.

10letnica JNS-a.

Na jubilejnih prireditvah JNS bo sodelovala češkoslovaška reprezentanca in reprezentanca Južne Nemčije. Češkoslovaška bo nastopila v najmočnejši postavi s sledečimi igralci: Planicka; Burger, Perner; Carvan, Kada, Cipera; Podrazil, Svoboda, Meduna, Silny, Puc. Naš reprezentančni team pa bo sestavljen iz igralcev: Mihelčič; Koch, Beleslin; Arsenjevič, Premerl, Gjurdjevič; Marijanovič, Hitrec, Leinert, Bonačić, Pavelič. Tekmo Češkoslovaška: Jugoslavija bo so dil dunaiski sodnik Braun.

Tekmovanja za državno prvenstvo.

1. kolo: Gradjanski - Hašk, BSK - Jugoslavija.

2. kolo: BSK - Hajduk, Jugoslavija - Hašk.

3. kolo: Jugoslavija - Gradjanski Hajduk - Hašk.

4. kolo: BSK - Gradjanski, Jugoslavija - Hajduk.

5. kolo: BSK - Hašk, Hajduk - Gradjanski.

6. kolo: Jugoslavija - BSK, Hašk - Gradjanski.

7. kolo: BSK - Hajduk, Hašk - Jugoslavija.

8. kolo: Gradjanski - BSK, Jugoslavija - Hašk.

9. kolo: BSK - Hašk, Gradjanski - Hajduk.

Tekme se igrajo na igriščih prvoimenovanih protivnikov.

Sprememba nogometnih pravil.

Odbor za redigiranje nogometnih pravil pri mednarodni zvezi v Parizu je sklenil pomembne spremembe v nogometnem pravilniku: Pri streljanju enajstmetrovke mora ostati vratar na goal-niji toliko časa, dokler igralec protivnika ni udaril žogo. — Igralec, ki ga izključijo sodnik radi nepravilne ali nedopustne opreme, sme zopet vstopiti v igro, ako se

javi sodniku v opremi, ki odgovarja predpisom. — Igralca, ki ga sodnik pri mednarodni tekmi izključijo, je smatrati za diskvalificiranega. Igralca pa, ki je pri mednarodni tekmi radi blesure zapustil igrišče, ne more zamenjati rezerva.

Koliko je država potrošila v 10 letih za zgradbe?

Glasom statistike, ki jo je izdelal za slavnostni spis Udruženja jugoslovanskih inženirjev in arhitektov ob 10-letnici, je država tekom desetih let za nove zgradbe in za popravila zgradb, ki so bile po večini v vojni poškodovane, izdala skupno 1 milijardo 11.640.820 Din. Ministrstvo za gradbe je potrošilo za upravna poslopja, za gledališča in muzeje 119 milijonov 853.316.74 Din, gradbene direkcije v Novem Sadu, Zagrebu, Ljubljani, Sarajevu, Dubrovniku, Kruševcu in Skoplju za nove zgradbe 570.623.891.26 Din, za popravila pa 321.163.612.92 Din. Od izdatkov odpade na novo skupščinsko poslopje 13.149.820.80 Din, na sodišča 22.961.298.62 Din, na kaznilnice 4 milijone 104.543.33 Din, na univerze 83 milijonov 43.396.63 Din, na gimnazije 68 milijonov 952.715.65 Din, na strokovne šole 30.494.535.26 Din, na osnovne šole 110 milijonov 498.586.88 Din itd. Iz statistike je razvidno, da so bile gradbene direkcije v Zagrebu in Ljubljani v primeri z ostalimi silno slabo dotirane (Ljubljana vsega skupaj 2 in četrt milijona Din, Kruševac n. pr. pa nad 175 milijonov Din).

Praznoverje

Na univerzi v Newyorku so napravili zanimiv poizkus o tem, kdo je bolj praznoveren, ženske ali moški. Ugotovljeno je bilo, da dekleta bolj nagibajo k praznoverju kakor mladeniči. Baje izvira to iz tega, ker imajo dekleta bolj živahno fantazijo in ne mislijo tako realno kakor mladeniči. Pa tudi v poznejših letih je ženski spol bolj podvržen praznoverju kakor moški, kar pa se tolnači tako, da ima ženska več časa za razmišljanje kakor moški.

Mušice

»Sit sem vsega!« so bile zadnje besede nekega književnika, ki je umrl od gladi...

Razni vladarji so ostali v svetovni zgodovini slavni. Eni radi velikih državnih sposobnosti, drugi radi dobre, slaboumnosti itd. Le raniki Franc Jožef je postal znamenit po — svoji vodi: Franc Jožefova grenčica!

Iz nekega nekrologa: »Bil je tako ljubljen in splošno spoštovan, da so ga direktno na rokah nesli v — grob...«

Ako bi se mogla pamet kupiti za denar, koliko ljudi bi prišlo na — beraško palico.

Smrt Fochovega brata.

V Parizu je umrl v torek brat pred kratkim umrlega maršala Focha, največjega vojaškega genija v svetovni vojni, jezuit P. Foch. Bil je star 75 let.

Mihael Zevaco

Beneška ljubimca

Zgodevinski roman iz starih Benetk 91

Še isti hip pa je vstala, pritisnila si roke na čelo in zajecjela vsa zmedena:

»Ne, ne! Zdaj ne smem umreti. Danes se mi ne sme omračiti um!«

Skoraj celo uro je sedela tam in omahovala sem-tertja, zdela pa se ji je, da je bila samo minuta.

Naposled je spet lahko hodila.

S težkimi koraki, kakor da ji odreka mehanizem nog, je krenila Leonora v obednico. Vrhovni kuhinjski načelnik, ki je bil tam navzoč, jo je z začudenjem gledal, kako je odprla omaro, kjer so hranjevali razne likerje, izbrala v njej steklenico z najmočnejšim, nalila ga v brušen kelih in izpila v dušku.

To krepčilo, ki ga je instinktivno poiskala, ko je skoraj že umirala, je čudodelno osvežilo njene moči.

Rahla rdečica se je vrnila na njeno lice; v prsih jo je žgalo kakor ogenj.

Šla je v svoje sobane, kjer se je brez naglice oblekla; na to se je vrnila v pritličje in zapustila palačo.

XXXII.

Polnoč!

Pustimo Leonoro, polno tiste razburjenosti, ki jo je edina še držala pokoncu, stopati proti skrivnostnemu cilju, ki si ga je bila izbrala, in se vrnimo za par hipov v kabinet velikega inkvizitorja.

Dandolo je po Altierijevem odhodu preživel strašno uro.

Bil je ves potr. Njegov duh je trepetaje omahoval med brezumnimi sklepi.

Načrti brez smisla so se menjavali v njegovi domišljiji.

Mislil je celo na samoumor! Mislil je na to, da bi umoril svojo hčer. Da, to hčer, ki jo je oboževal kot edino vez, ki ga je še priklepala na življenje, in katere se je bal kot vtelesene kazni za njegovo izdajstvo... V svojem blaznem brezupju je prišel tako daleč, da je zagledal v njeni smrti olajšanje svoje grozne skrbi.

Reči moramo, da se je z grozo otresel te misli.

Naenkrat pa — kakor se čestokrat dogaja v položajih duše, kadar je pritirana do skrajne napetosti, se

je pomiril: prava rešitev se je mahoma pojavila pred njegovo mislijo.

Ta rešitev ni bila v njegovi smrti, ali v smrti Leonore; bila je drugje.

Roland je moral umreti!

Potrebno je bilo, da se izvrši ta umor naglo.

Prijeti ga, je bilo nepotrebno; umoriti ga je bilo treba!

In v duhu velikega inkvizitorja se je oglasilo neko ime:

»Sandrigo.«

Stopil je k oknu, ki se je odpiralo na nabrežje, in zagledal nekakega barkarola, ki je ležal zleknjen v svoji gondoli, kakor da bi spal, z glavo obrnjeno proti palači.

Veliki inkvizitor je zamahnil z roko.

Barkarol je nemudoma vstal ter prišel pod okno.

Dandolo se je nagnil iz okna ter dejal:

»Sanrigo.«

Možak je pokimal, češ, da je razumel; nato je naglo odšel.

Dvajset minut kasneje je stal bandit pred velikim inkvizitorjem.

»Vidiš, da držim besedo,« je dejal Dandolo.

Bandit se je zdrnil in vprašal:

»Torej ste Rolandu Kandianu na sledi?«

»Da,« je rekel veliki inkvizitor s temnim glasom.

Sandrigo ni izdal svojega veselja niti z najmanjšo gesto. Samo v njegovih očeh se je utrnul kratek blisk.

»Kdaj bo torej?« je vprašal.

»Nocoj. Bodi ob desetih zvečer na Olivolskem otoku.«

»Na katerem kraju?«

»Blizu cerkve.«

»Dobro. Od desetih dalje bom čakal pod velikim portalom pri Sveti Mariji.«

»Tam te poiščem.«

»In mi boste pustili voditi aretacijo?«

»Saj sva se dogovorila. Ali ti nisem rekel, da držim besedo?«

»Dobro. Eden je že zapečaten. Potem ostane Skablirino. Bomo že videli... Torej, gospod, nocoj ob desetih zvečer, pod portalom pri sveti Mariji...«

Sandrigo se je obrnil k odhodu; veliki inkvizitor ga je spremil do vrat svojega kabineta. Ko je hotel bandit izginiti, mu je položil roko na ramo.

»Čakaj,« je dejal; »nadejam se, da ne prekoračiš

potrebnih mej?«

»Kaj hočete reči?« je zarenčal Sandrigo in vzdrgetal.

»To-le: interesi nam vevajo, da primemo Kandiana živega. Obljubi mi torej, da se ne boš dal zapejljati sovraštvo.«

Obenem je pomeril bandita z žarečim pogledom. Sandrigo se je zdel neodločen; roka se mu je krčila ob držaju bodala.

»Ali slišiš?« je ponovil Dandolo. »Prisezi mi, da ne prekoračiš pravic, ki ti jih daje tvoje sovraštvo!«

Ob tej čudni zahtevi se je Sandrigo stresel; zdaj je tudi on pogledal velikega inkvizitorja.

Obadva možka sta se za trenotek srepo zazrla drug drugemu v oči.

Naposled je Sandrigo obrnil svoj pogled v stran ter odgovoril:

»Prisegam vam, gospod, da ne prekoračim pravic, ki mi jih daje moje sovraštvo.«

In naglo je odšel.

»Nocoj,« je zdaj zamrmral Dandolo sam pri sebi, »nocoj bo Roland Kandiano mrtev!«

Odhajaje od Imperije, se je Roland zapeljal k Aretinovi palači.

»Z nestrpnostjo sem vas pričakoval, gospodar!« je dejal pesnik.

»Ali ste bili v doževi palači?« je vprašal Roland.

»Da, z Bembom; čudim se da ga odtlej ne vidim več.«

Roland se je razposadil v udoben naslanjač, in ne da bi pobral zadnjo besedo Aretinovo, je dejal:

»Povejte mi kaj o svojem zadnjem posetu v doževi palači; to mora biti zelo zanimivo.«

Aretino se je zamislil.

Tehtal je dobiček, ki se ga je mogel radejati od doža, in usluge, ki jih je lahko pričakoval od Rolanda.

Pogledal ga je od strani in videl, da se smehlja.

»Poset ni bil posebno važen,« je izpregovoril.

»Glejte no!... Jaz pa sem menil, da sta govorila z dožem nenavadno zanimive reči!... Zdaj vidite, kako se človek moti!«

»Torej veste, da sem govoril z dožem!« je vzkliknil Aretino osupel in prestrašen.

»Saj vidite, da vem!«

»Vi veste vse! Vi morate biti kak čarovnik!«

(Nadaljevanje sledi!)

Mali oglasi, ki služijo posebnim in posebnim namenom, objavljamo vsaka beseda 30 p., najmanjši znesek 10 p.

Mali oglasi

Zenitve, dopisovanje in oglaševanje trgovskega ali rokarnega značaja: vsaka beseda 50 p., najmanjši znesek 10 p.

Stanovanje

obstoječe iz treh sob (ali dve veliki) kabineta, kuhinje in pritliklin išče za julij ali avgust tričlanska rodbina. Cenjene ponudbe sodniku Kolšek-u, Brežice ob Savi. 1376

Iščem stanovanje

z dvema sobama. Ponudbe pod »Promet« na upravo lista. 1386

Malo, čedno sobico

oddam. Naslov pove uprava lista. 1390

Belo emailirano kuhinjsko kredenco

in otroški voziček radi selitve zelo poceni naprodaj. Jugoslovanski trg 5, vrata 1. 1388

Strojepisna soba H. Kovač

Maribor, Krekova ulica 6. Strojepisje, razmnoževanje, prestave. Pouk za posameznike v trgovinskih predmetih. Najnižje cene. Prijave za pouk dnevno. 1389

Sandale vseh velikosti,

šivane kakor tudi damske, moderne sandale najboljšje kupite ali naročite po meri v Mehanični delavnici čevljev in sandalov, Vrtna ul. 8, Maribor. 1020

Učencem

s primerno šolsko izobrazbo se takoj sprejme v modno trgovino. Naslov v upravi. 1378

Vse potrebščine za dom,

kakor posteljno in ostalo perilo, senčnike, čajne pupe, blazine za divane, gobeline, zavese, pregrinjala, ročne torbice itd., vse krasno izdelano in poceni dobite samo pri L. Küttner, Maribor, Vojašniški trg 3. 52

Najboljša vata

prašek in pasta za snaženje srebrnine in posrebrnenih predmetov dobite pri tvrdki M. Jäger-jev sin, urar, Gosposka ulica 15. 920

Sobo- in črkoslikanje

izvršuje po cen, hitro in okusno Franjo Ambrožič, Grajska ul. 2. 2231

Kavarna Park

v sredo, soboto in nedeljo koncert. 1380

Škatlje

v vsaki velikosti in kakovosti izdeluje najbolje, najhitreje in najceneje Foto-Kompanija, Maribor, Gregorčičeva ul. št. 12. 1086

Kolesarji!

Peugeot

kolesa iz tovarne, kakor original dirkalna krmila Peugeot, Pirelli tubolari,

dirkalne aluminijaste steklenice in celi najmodernejši pribor za dirkače vedno v zalogi

Justin Gustinčič, Maribor
Tattenbachova ulica št. 14

Vsakovrstno
damsko
perilo

store, posteljna pregrinjala
itd. naročite najboljšje pri
O. Rupnik
atelje za perilo
Maribor, Slovenske ul. 20

Velika izbira špk, blaga
za perilo in blazin za di-
vane s krasnimi ročnimi
deli. Cene solidne. 1182

NIKDO NAJ NE POZABI, DA SE VRSI
REKLAMNA PRODAJA PERILA

po izredno znižanih cenah samo še do 15. junija

Vsakdo si mora v svojo lastno korist ogle-
dati naše reklamne cene in zalogo

Tvorniška zaloga perila
J. Karničnik, Maribor, Glavni trg 11

1328

Zadruga mlinarjev in žagarjev, okolica
Maribor, v Framu, javlja s tem žalostno vest, da je
njen dolgoletni zaslužni načelnik, gospod

Ivan Böhm

Industrijalec

danes dne 13. junija 1929 ob pol 4. uri zjutraj preminul.
Pogreb dragega pokojnika se bo vršil dne 15. junija 1929
ob 16. uri iz hiše žalosti v Framu št. 64 na tamkajšnje
pokopališče.

Cast njegovemu spominu!

FRAM, dne 13. junija 1929.

Načelstvo.